

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 9 (5703)
23.
JANVĀRIS
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

● Agrorūpnieciskais komplekss: lopu ziemošana

Vai pagājušā gada klūdas ņemtas vērā?

● Visiem labi atmiņā saglabājusies pērnā ziema ar sniegu un pamatīgajiem aukstuma vilņiem. Tad grūti klājās ne vien meža zvēriem, bet arī daža laba kolhoza un padomju saimniecības lopīņiem — stāvēja, ragus izslējuši, un brinījās par apsarmojušajām kūts sienām, ar māvieniem izteica savu neapmierinātību par saplīsušajiem ūdensvadiem. Ko dara, ja saimnieki bijuši tik nepiedodami vieglprātīgi?

● Bargās sala mācības brīdināja, ka, gatavojoties šai lopu ziemošanai, jābūt rūpīgākiem. Taču daba nolēmusi (vismaz pagaidām) mūs palutināt. Kā šajos labvēlīgajos apstākļos rajona kolhozos un padomju saimniecībās norit lopu ziemošana, agrorūpnieciskās apvienības speciālisti pārlicinājās tikko notikušajā skatē.

18. janvārī komisija rajona galvenā veterinārā ārsta Jāņa Kacara vadībā ieradās Rušonas padomju saimniecībā. Bija jāredz un jānovērtē stāvoklis fermās divpadsmit dažādos virzienos. Lūk, svarīgākie no tiem — nodrošinājums ar pašražoto lopbarību, tās uzglabāšana un izmantošana, lopkopības produkcijas ražošana, ganāmpulka atražošana, mītnu remonts un sanitārais stāvoklis, sociālistiskā sacensība un darba organizācija. Netika zmirsts arī veterinārais darbs, termu mehānizācija, stāvoklis cūkkopībā un zirgkopībā, kā arī jaunlopu turēšanas, ēdināšanas jautājumi, saimniecības spēkiem veikta fermu rekonstrukcija, ieviešot progresīvu ražošanas tehnoloģiju.

Vispirms aizbraucām uz Liepnieku slaucamo govju novietni. Tur strādā četras slaucējas, apkopj vairāk nekā pusotra simta dzīvnieku. Pagājušajā gadā no vienas govīs iegūti vidēji 3536 kilogrami piena. Rezultāti būtībā nav slikti. Taču jau vairākus gadus pamatotu uztraukumu rada lielā teļu slimība. Masveidā dzīvnieku krišana sākās 1986. gadā, turpinājās pagājušā gada ziemā. Tiesa, pašlaik stāvoklis ir salīdzinoši labāks. Veterinārie darbinieki spriež, ka situāciju labvēlīgi ietekmēja jaunlopu turēšana vasaras mājās, kamēr vien ļāva apstākļi. Taču arī tagad laiks ir pietiekami silts, lai dzīvniekus varētu turēt ārā (ja vien būdas ir pietiekami labi nosegtas ar salmiem vai citu silumizolācijas materiālu).

Vislielākais izslaukums no govīs janvāra pirmajās divās dekādēs sasniegts Gelenovas fermā. Vēlreiz tiek apliecināta vecu vecā patiesība — dzīvnieki daudz labāk jūtas nelielās, ērtās mītnēs nekā milzīgajos un ar dažādiem stresiem bagātajos kompleksos. Sarkani pelēkie akmens mūri stāsta, ka šī kūts piedzīvojis jo garu mūžu, bet gatava kalpot vēl vismaz tikpat ilgi. Vajadzīgs vienīgi remonts, grieztu sijas vietām aizdomīgi ielīkušas.

Slaucamo govju novietne Katēgradē nesen izremontēta. Ta-

gad tur kārtība, tīrs un veselīgs gaiss. Slaucēju atpūtas istabiņā glīti aizkari, grīdceļi. Kaut nu pārējās fermas izdotos tik labi sakārtot un izremontēt — tā objekta stāvokli vērtē padomju saimniecības direktors Voldemārs Codars. Laikam jau strādnieku rūpes ir tas faktors, kas ietekmē dzīvnieku fizisko stāvokli. Teļi Katēgradē ir veselāki nekā Liepniekos.

Antaniškos izmitināts vairāk nekā pusotra simta govju, bet slauc no vienas vidēji tikai 6,9 kilogramus piena. Kaut arī tas ir par simts gramiem vairāk nekā tajā pat laikā pagājušajā gadā, tomēr ievērojami mazāk nekā citās fermās. Parasti arī vasarā šajā novietnē piena ieguve neiepriecina. To izskaidro ar faktu, ka ganības tālu, tām vajadzīga uzlabošana. Kārtība fermā apmierina. Izveidojies stabils slaucēju kolektīvs. Ipašas rūpes veltītas teļu saglabāšanai, tie atrodas nevis izolatorā, bet nožogojumos turpat pie govīm.

Apmeklējām arī nobarojamo jaunlopu kūti Gālišos. Pēc dzīvnieku izturēšanas varēja spriest, ka viss kārtībā, tie klusi gremojas. Vienīgi lielākie dzīvnieki ar māvieniem izteica savu neapmierinātību. Mehāniķi paskaidroja, ka bojāts ūdensvads, bet drīz vien viss būšot kārtībā, dzīvnieki saņemšot ūdeni.

Jaunmuižas govju fermā ieradāmies slaukšanas reizē. Nav ko lieki uztraukt lopīņus, tāpēc apmierinājāmies ar objekta īsāku apskati. Fermā vidējais diennakts izslaukums no govīs — desmit kilogrami — viens no labākajiem saimniecībā.

Turpat netālu arī Jaunmuižas zirgu stallis. Tajā izvietoti divdesmit trīs dūkanī, bērni un melņi. (Pavisam Rušonā vairāk nekā septiņi desmiti zirgu.) Skaistuļus kopj Antons Sņepsts, bet trenē Ignats Sondors. Pastaigu laukumā bija izdevība pavērot Grāfu — lepmu un tramīgu dzīvnieku, kura neatkarība kustin izkusa, kad viņam ar kārumu tuvojās zirgkopis. Pagaidām šie skaistie sporta zirgi saimniecībai gan tikai sirds mieram un acu ielīkmošanai.

Skates braucienā noslēdzām cūku fermā «Bāze». Iepazināmies ne vien ar sivēnmāšu un nobarojamo cūku mītnēm, bet arī pašu spēkiem rekonstruējamo korpusu. Visi darbi jābeidz jau janvārī. Tūlīt arī iecerēts tur pārvietot lecināmās cūkas, barokļus. Speciālisti vērtēja, ka rekonstrukcija izdevusies. Tomēr nācās atzīt vienu — zēl, ka rajonā nav vienota centra, kurā būtu apkopotā interesanti un vajadzīgi dažādu problēmu risinājumi. Piemēram, «Sījukalnā» cūku fermās visai veiksmīgi izmanto betona siles. Taču pušonieši par to neko nezina un mōkās ar parastajām, kas nepārtrauktajā mitrumā drīz vien izrūsē caurās (kompleksā nepārtraukti strādā viens metinātājs).

Pēc skates speciālisti pulcējās padomju saimniecības direktora kabinetā. Kamēr komisija pušoja un mīnusoja punktus, dažus spriedumus par tuvākajiem uzdevumiem izteica direktors Voldemārs Codars:

— Nopietni jādomā par celtniecības brigādes paplašināšanu. Pašreizējie piecpadsmit cilvēki (vasarā līdz trīsdesmit) mūsu paredzamajiem darbiem ir daudz par maz. Fermas remontēt un lopkopīem dzīvokļus būvēt tā isti sākām tikai 1985. gadā. Tas ir jūtams atspajds. Visvairāk uztrauc veco fermu jumti — labi, ka šoziem nav sniega, citādi jau sen būtu iebrukusi. Bet materiālu remontam tik maz.

Vairāk uzmanības jāveltī lopbarības saģādei. Pagājušajā gadā vidējais izslaukums no govīs bija 3755 kilogrami, kas salīdzinājumā ar 1986. gadu ir ar lielu mīnusa zīmi. Sogad jāizlīdzina līmenis. Jādomā ne vien par pietiekamiem spēkbarības krājumiem, bet vispirms jau par sienu, par bietēm.

Skates vērtējumu sniedza rajona galvenais veterinārais ārsts Jānis Kacars. Rušonas padomju saimniecība lopu ziemošanas skatē saņēma 67,9 punktus. Tika uzteiktas sakoptās fermas, skaitās lopkopju istabiņas, sakārtotā uzskatāmā aģitācija un sociālistiskās sacensības ekrāni. Taču ir arī tādi virzieni, kur darbs jāuzlabo. Jānokārto jautājums par govju diferencētu ēdināšanu. Vairāk rūpīgās barības cietsāvošajām govīm. Ipaši Liepnieku fermā, jo tur ir jāatrod izeja, lai likvidētu teju krišanu.

Vairāk uzmanības lopbarības kvalitātei un cūku fermu nodrošināšanai ar pakaišiem. Mērķtiecīgs darbs vajadzīgs cīņā pret leikozī. Veterinārie ārsti pietiekami labi zina, kas un kā darāms. Atliek viens — nesēdēt rokas klēpī salikušiem.

Jo katrs no minētajiem minūsiem pašfinansēšanas apstākļos negatīvi ietekmē saimniecības finansiālo stāvokli.

L. STRODE

Vairāk nekā desmit gadus Līvānu eksperimentālajā biokimiskajā rūpnīcā strādā ZINAIDA NOVIKOVA (attēla). Viņa kļuvusi par vienu no labākajām aparātu uzraudzītājām uzņēmumā. Zinaida Novikova cenšas strādāt pa jaunām, paaugstina tehniskās zināšanas, piedalās konkursos par izejvielu un materiālu ekonomiju, ir iesniegusi priekšlikumus, kā uzlabot darbvietu sanitāro stāvokli. Priekšzīmīgā strādniece aktīvi piedalās arī sabiedriskajā dzīvē — nu jau daudzus gadus vada savas maiņas arodgrupu, darbojas sanitārajā postenī.

J. SILICKA foto

Pārskats par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Izslaukts no govīs janvāra II dekādē	+ salīdz. ar iepriekšējo dekādi	+ salīdz. ar to pašu laiku 1987. gada
«Krasnij Oktjabrj»	13,5	+0,2	+1,1
Leņina	10,5	—	+1,2
«Nākotne»	8,9	+0,7	+1,5
«Sarkanā ausma»			
M. Gorkija	8,5	+0,1	+1,0
Rušonas p. s.	8,4	+0,3	+0,3
«Rīts»	8,2	+0,3	+0,7
«Zelta vārpa»	8,2	+0,1	+0,8
Raiņa	8,1	-0,1	+0,6
Aglonas p. s.	8,0	—	+0,5
Kirova	7,9	+0,1	+0,9
«Dzintars»	7,7	-0,1	+0,3
«Sījukalns»	7,7	+0,2	+0,5
K. Marksa	7,0	+0,4	+0,4
«Vārkava»	7,0	—	+0,4
Oškaina	6,9	+0,4	+1,0
Rudzātu p. s.	6,8	—	+1,1
Suvorova	6,7	+0,2	+1,0
«Dubna»	6,7	—	-0,1
Dzeržinska	6,1	+0,1	+1,0
RAJONĀ	5,8	+0,2	-0,9
	8,2	+0,2	+0,7

Biškopju mācības

● Uz kārtējo mācību semināru pulcējās rajona kolhoza un padomju saimniecību biškopības speciālisti.

Gandrīz visās dravās joprojām aktuāla ir cīņa pret varoatozi. Par ērciņu attīstību un apkarošanas paņēmieniem stāstīja republikas biškopības pārvaldes lektors. Tika dota iespēja iepazīties ar jaunākajiem ķīmiskajiem preparātiem.

Sekmīgi izpildīti visi pagājušā gada uzdevumi. Valstij realizēti 6800 kilogrami medus. Par 164 procentiem plānu izpildīja Leņina kolhozs (dravas saimniecība Velta Zeilīņa), Rušonas padomju saimniecība par 150 un Aglonas padomju saimniecība par 133 procentiem.

Sogad valstij jāpārdod 6 tonnas medus. Atliek strādāt un cerēt uz saulainu un ziedošu vasaru.

L. BIRZNIECE

● Likums par valsts uzņēmumu — darbībā

Plāns pašfinansēšanas apstākļos

Šis „modes“
teiciens:
„Valsts
pasūtījums“

V. Petrovs. Uzņēmuma patstāvība — tas pirmām kārtām nozīmē iespējas pašiem veidot savu ražošanas programmu. Taču, cik zināms, 1988. gadam visiem uzlikti valsts pasūtījumi. Sajā sakarībā rodas vairāki jautājumi. Vai valsts pasūtījums atstājis vietu ekonomiskam manevram, iniciatīvai? Vai valsts pasūtījumam ir materiāli tehnisks nodrošinājums? Un visbeidzot — vai tas uzņēmumam ir izdevīgs?

I. Sņikers. Kas valsts pasūtījumā ietilpst Līvānu stikla fabrikā? Pirmkārt, tautas patēriņa preces — mūsu galvenā produkcija. Otrkārt, maksas pakalpojumi. Treškārt, otrreizējo izejvielu savākšana un nodošana. Pirmo un trešo uzdevumu mums devusi Vietējās rūpniecības ministrija, otro — rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja.

Tautas patēriņa preces, kas ir mūsu galvenā produkcija, valsts pasūtījumā veido 49 procentus no kopējā apjoma. Pirmajā acu uzmetienā var likties, ka viss kārtībā. Taču būtībā tas tā nav.

L. Vindele. Es paskaidrošu tuvāk. Šķirnes trauku — mūsu galvenās tautas patēriņa preces — un tehniska rakstura produkcijas (kura nav iekļauta valsts pasūtījumā) darbietilpība, rēķinot uz izdevumu vienu rubli, ir ļoti dažāda, proti — šķirnes traukiem darbietilpība ir trīs reizes lielāka. Iznāk, ka attiecība starp valsts pasūtījumu un pārējo produkciju nav ievērota. Bet tas, kā mēdz teikt, var pilnīgi otrādi apgriezt visu mūsu ekonomiku, nostādīt to no kājām uz galvas un negatīvi ietekmēt uzņēmuma peļņu.

V. Silovs. Arī mūs neapmierina valsts pasūtījums, kuru mums devusi republikāniskā apvienība «Laukceltņieks». Vispirms tas attiecināms uz mehānisko ceļu, kur šajā gadā mums jāražo mazās mehānizācijas līdzekļi. Nevienš tā arī nenēma vērā, ka šim nolūkam mums nav tehnoloģisku iespēju. Turklāt nav noslēpums, cik «kvalitatīvu» dokumentāciju izstrādā mūsu resora tehniskais centrs. Bet nomenklatūra ir ļoti sarežģīta. Baidos, ka valsts pasūtījumu neizpildīs. Ne mazāk divdomīgā stāvoklī mēs esam arī nestandarta iekārtu ražošanā. Domāju, ka augstākstāvošā organizācija šo valsts pasūtījumu mums uzlika tikai tāpēc, lai dabūtu metālu pati savām vajadzībām. Ja pareizi izprotu Likumu par valsts uzņēmumu, tam visam vajadzētu būt mazliet citādi.

A. Kozlovskis. Mūsu uzņēmuma ražošanas potenciāls ir pietiekami augsts, darba ražīgumu alžvadītājā gadā esam kāpinājuši par 8,6 procentiem. Taču tas nebūt nenozīmē, ka mums var uzlikt nereālus plānus. Tomēr rīvēšanās ar republikānisko apvienību «Laukceltņieks» par 1988. gada ražošanas programmu ilga vairākus mēnešus. Mums izdevās savu panākt 955 mājas — tas ir valsts pasūtījums, 245 — brīvai tirdzniecībai.

J. Sevcovs. Taču šai medaļai ir arī otra puse. 955 mājām ir gan materiāli tehniskais nodrošinājums, gan pasūtītāji, bet 150 mājas, tā teikt, «karājas gai-

Lietišķo tikšanos klubs: pirmā sēde

A. SEDVALDS: ...jārada ieinteresētība valsts pasūtījuma saņemšanai, lai mēs, uzņēmumu vadītāji, par to cīnītos. Nosakot valsts pasūtījumu, jāparedz abpusēja atbildība...

J. BORODICA: Valsts pasūtījums Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā ir pielīdzināts iepriekšējai plāna apjomam. Vai tas ir pareizi?

I. SŅIKERS: Ak, cik daudz labu ierosmju mēs esam pazudinājuši! Pazudinājuši tikai tāpēc, ka «augšā» tika pieņemti lēmumi un no spēka pozīcijām uzdoti uzņēmumiem īstenot.

A. KOZLOVSKIS: Fakts paliek fakts: republikāniskā apvienība «Laukceltņieks» mums nav darījusi zināmus precīzus normatīvus veselai virknei rādītāju.

UN TĀ — atklājam mūsu klubu. Nē, svinību nekādu nebūs. Mūsu klubs taču ir lietišķo tikšanos klubs, tāpēc — uzreiz pie lietas. Un sāksim ar uzņēmumu efektīva darba pamatu saimnieciskā aprēķina apstākļos — ar ražošanas programmu 1988. gadam, Saskaņā ar Likumu par valsts uzņēmumu darba kolektīvi šo programmu var veidot paši. Tās pamatā — kontrolskaitļi, valsts pasūtījums, ilglaicīgie ekonomiskie normatīvi un līmi.

Vai Līvānu uzņēmumi šīnī ziņā ir pietiekami patstāvīgi? Atbildi uz šo jautājumu mēģinājam rast mūsu lietišķo tikšanos kluba pirmajā sēdē. Uz to ieradās:

● A. KOZLOVSKIS — Līvānu koksnē konstrukciju rūpniecības direktors,

● I. SŅIKERS — Līvānu stikla fabrikas partijas komitejas sekretārs,

● J. SEVCOVS — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta galvenais ekonomists,

● V. SILOVS — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors,

● J. BORODICA — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības plānošanas un ekonomiskā biroja priekšniece,

● A. SEDVALDS — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības direktors,

● L. VINDELE — Līvānu stikla fabrikas galvenā ekonomiste,

● V. PETROVS — laikraksta «Leņina Karogs» redaktors.

L. VINDELE: Šķirnes trauku un tehniska rakstura produkcijas darbietilpība... ir ļoti dažāda. Iznāk, ka attiecība starp valsts pasūtījumu un pārējo produkciju nav ievērota.

J. SEVCOVS: Taču medaļai ir arī otra puse... Neviena apgādes organizācija neuzņemas starpnieka funkcijas, bet tieša izeja uz klientu pagaidām nav iespējama.

V. SILOVS: ...vajadzēja vismaz uzklaut kolektīva domas, noteikt, uz kā rēķina var sniegt to vai citu pakalpojumu, kā arī — kam konkrēti... pakalpojums nepieciešams.

V. PETROVS: Ja valsts pasūtījums kaut kur «sāks buksēt», mēs saimnieciskā aprēķina ideju sagrausim pašos tā pamatos. Bet tas ir ne tik ekonomika, cik politika.

sā». Neviena apgādes organizācija neuzņemas starpnieka funkcijas, bet tieša izeja uz klientu pagaidām nav iespējama.

A. Sedvalds. Necitēšu Likuma par valsts uzņēmumu 10. pantu, kur skaidri ir nepārprotami izskaidrots jēdziens «valsts pasūtījums». Gribu tikai uzsvērt, ka jārada ieinteresētība valsts pasūtījuma saņemšanai, lai mēs, uzņēmumu vadītāji, par to cīnītos. Skaidrs arī tas, ka, nosakot valsts pasūtījumu, jāparedz abpusēja atbildība. Gan izpildītājam, gan pasūtītājam.

Sajā sakarībā gribu pajautāt: «Kā saprast valsts pasūtījumu maksas pakalpojumiem, kuru visiem rūpniecības uzņēmumiem uzlikusi rajona izpildkomiteja?» Atvaļņojiet par tiešumu, taču mūsu uzņēmumā to uzņēma kā idejas par valsts pasūtījumu devalvāciju. 74 tūkstoši rubļu... Tas taču ir gandrīz divreiz vairāk nekā iepriekšējā gadā!

V. Silovs. Pilnīgi piekritu teiktajam. Bet maksas pakalpojumi mums jāsniedz. Kaut vai

tādēļ, lai banka nepaliktu pavīsam tukša...

I. Sņikers. Ko jūs, biedri! Vai tad banka kļūs bagātāka, ja mēs vēlamos uzdosim par esošo?

V. Silovs. Iekams uzlikt, lūk, šādu «valsts pasūtījumu», vajadzēja vismaz uzklaut kolektīva domas, noteikt, uz kā rēķina uzņēmums var sniegt to vai citu pakalpojumu, kā arī — kam konkrēti, un tas ir galvenais, šis pakalpojums nepieciešams. Citādi valsts pasūtījumam kā tādām zūd jēga, un tas patiešām tad nav nekas cits kā labas idejas devalvācija.

A. Kozlovskis. Valsts pasūtījums pārvērties par tukšu skaņu, ja tajā tiks iekļauts viss, kas vien ienāk prātā. Piemēram, mums (bet šodien uzzināju, ka ne tikai mums), augstākstāvošā organizācijā valsts pasūtījumā iekļāva metāllūzņu nodošanu. 220 tonnas. Kas iznāk? Ja nem vēra, ka saskaņā ar fondiem gadā mums jāsaņem 250 tonnas metāla, varbūt no apgādes bāzes šo metālu taisnā ceļā uzreiz nosūtīt... melno metālu otrreizējo

izejvielu apvienībā. Piebūdišu, ka šīs apvienības pārstāvji, kuri izdarīja pārbaudi, rūpnīcā atrada tikai 6 tonnas metāllūzņu.

Nepieļaut devalvāciju

I. Sņikers. Pārzinot situāciju savā uzņēmumā, klausoties, lūk, tagad citu uzņēmumu pārstāvjus, iedomājos: «Ak, cik daudz labu ierosmju mēs esam pazudinājuši! Pazudinājuši tikai tāpēc, ka «augšā» tika pieņemti lēmumi un no spēka pozīcijām uzdoti uzņēmumiem īstenot. Nezinu kā citiem, bet man arī tagad ir zināmas bažas: ka tikai viss neatkārtos! Tāpēc kā partijas organizācijas sekretārs par

savu uzdevumu uzskatu nepieļaut partijas un valdības lēmumu izkropļošanu, panākt, lai tie tiktu īstenoti pēc būtības.

A. Kozlovskis. Partijas un padomju orgāniem mums jāsniedz palīdzība (kontrolētāju un pārbaudītāju jau tā ir vairāk nekā pietiekami). Mūsu uzņēmums, piemēram, rajona izpildkomitejas plānu komisijas štatos atdeva divus cilvēkus, bet kur ir reālā atdeve? Jā, rūpnīca regulāri saņem cirkulārus. Tiesa, kas tiesa. Bet viss pārējais — nulle.

Ieviešot un attīstot iekšējā saimnieciskā aprēķina atsevišķus elementus, mēs esam nepārprotami pārliecinājušies: svarīgi, lai cilvēki jaunajam ticētu. Bet — kā lai viņi tic, ja neko konkrētu es viņiem nevaru apsolīt. Ja jau pēc stundas viss var izmainīties, turklāt tāpēc, ka tā grib kaut kāds ierēdnis. Īsi sakot, ministrijās, resoros, Valsts agro-ropnieciskajā komitejā visām nodalām jābūt salstītām kopā ar galarezultātu. Tikai tādā gadījumā mehānisms darbosies normāli.

V. Petrovs. Te var izdarīt šādu secinājumu. Ja valsts pasūtījums kaut kur «sāks buksēt», mēs saimnieciskā aprēķina ideju sagrausim pašos tā pamatos. Bet tas ir ne tik ekonomika, cik politika. Un šāda veida kļūdas bieži vien valrs nav labojamas. Tāpēc, iekams uzlikt uzņēmumam valsts pasūtījumu pakalpojumiem, patiešām nebūtu par launu apspriesties ar pašu darba kolektīvu, uzklaut tā domas. Lūk, tas tiešām būs demokrātisk.

Un vēl. Pagājušā gada beigās PSRS Valsts plāna komiteja pieņēma speciālu lēmumu, saskaņā ar kuru Vissavienības ministriju resorā, savienoto republiku ministru padomēm dots norādījums precīzēt valsts pasūtījumu struktūru, lai likvidētu pārlietu lielu reglamentēšanu un nomenklatūras detalizēšanu, tās nepamatotu paplašināšanu. No dzirdētā var secināt, ka ministrijās un resorā, kuru pakļautībā ir jūsu uzņēmumi, nebūt nesteidzas izpildīt šo lēmumu. Tāpēc arī jāsaņem saimnieciskā vadītāju neapmierinātība. Un tā ir pilnīgi saprotama.

Firma... negarantē

V. Petrovs. Domāju, nekļūdišos apgalvodams, ka uzņēmumiem nebūt nav vienkārša arī ražošanas programmas otrā daļa — ilglaicīgie ekonomiskie normatīvi. Likuma par valsts uzņēmumu 10. pantā teikts, ka ilglaicīgie ekonomiskie normatīvi ir stabili visas piecgades laikā un nodrošina visas valsts interesu ciešu saistību ar uzņēmuma saimnieciskā aprēķina interesēm un darbinieku ieinteresētību. Vai tā ir?

A. Sedvalds. Ar lielu noķāvēšanos, taču pagājušā gada nogalē tomēr saņemām normatīvus. Tagad mums ir zināms, cik procentu no aprēķina peļņas varam atvēlēt ražošanas attīstības, sociālās attīstības, materiālās stimulēšanas fondiem. Zinām arī, cik lieli atskaitījumi ir valsts budžetā un vietējā budžetā.

J. Sevcovs. Bet kāda ir šo atskaitījumu attiecība? Cik no aprēķina peļņas jāmaksā valsts budžetā un cik vietējā budžetā?

A. Sedvalds. 46,6 procenti valsts budžetā, tajā skaitā pieci procenti — vietējā budžetā.

J. Sevcovs. Un jūs esat pārliecināti, ka šie skaitļi paliks nemainīgi visas piecgades laikā?

● Mūsu novadnieka jubilejai

Pēteris ZEILE

60 gadi: dzīve un daiļrade

● Padomju filozofs, literatūras un mākslas zinātnieks, kritiķis Pēteris Zeile dzimis 1928. gada 14. janvārī Daugavpils apriņķa Jasmuļņas pagasta Lielo Mazuru sādža zemnieku ģimenē. Pēc Niedru pamatskolas beigšanas viņš mācās Aglonas vidusskolā, bet 1943. gadā nomirst tēvs, un Zeile skolā gaitas jāpārtrauc. Pēc Preiļu atbrīvošanas viņš turpina mācības, reizē būdams pamatskolas skolotājs un vecākais pionieru vadītājs.

Vidusskolu viņš absolvē 1947. gadā un iestājas Latvijas Valsts universitātes Filoloģijas fakultātes žurnālistikas nodaļā. Kad 1952. gadā P. Zeile saņem augstskolas diplomu, viņš jau ir redakcijas darbinieks, jo kopš 1951. gada strādā «Padomju Jaunatnē».

Viņu interese filozofijā, īpaši estētikā, un P. Zeile sāk mācīties aspirantūrā. 1952. gadā viņu uzņem Komunistiskajā partijā. 1956. gadā viņš aizstāv disertāciju «Mākslas tēls kā objektīvās īstenības atspoguļojuma īpaša forma» un iegūst filozofijas zinātņu kandidāta grādu. Zeile lasa lekcijas universitātē par dialektisko materiālismu un estētiku. Pēc filozofijas pasniedzēju kvalifikācijas celšanas institūta kursiem Kļēvā 1959. gadā P. Zeile kļūst par docentu.

Visu laiku viņam ir tuva žurnālistika. Ilgus gadus viņš ir LVU laikraksta «Padomju Students» (1953 — 1960), tad žurnāla «Universitāte» redaktors.

1960. gadā Pēteri Zeili uzņem Rakstnieku savienība.

1962. gadā viņš pāriet darbā uz Valsts mākslas akadēmiju par marksisma-lenīnisma katedras vadītāju, bet kopš 1976. gada vada estētikas un mākslas zinātnes katedru.

Kopš 1947. gada presē parādās Pētera Zeiles apraksti, publicistiski un literatūrkritiski raksti. Viņu visvairāk interesē mākslas, īpaši literatūras vispārējie jautājumi. 1950. gadā žurnālā «Bērība» iespiests Pētera Zeiles stāsts «Augusts vaļrs nekāpos Ješkam». Tas ievietots arī viņa dokumentālo stāstu, tēlojumu un aprakstu grāmatā «Krusti krīt».

Nozīmīgs Pētera Zeiles dzīvē ir bijis 1986. gads — viņš iegūst filozofijas zinātņu doktora grādu un kļūst par profesoru.

Ir tapis P. Zeiles, G. Janaiša un P. Korsaka pieteikums par fotovēstures grāmatu, kuru varam uzskatīt par ievērojamu mūsu kultūrvēstures dokumentu, kaut arī nākotnē papildināmu ar vairākiem sējumiem.

Sogad literatūrzinātnieks, filozofijas zinātņu doktors, rakstnieks un pedagogs Pēteris Zeile atskatījās uz saviem sešdesmit nodzīvotajiem mūža gadiem. Arī mēs — viņa novadnieki atzīmēsim šo jubileju. 29. janvārī rajona centrālajā bibliotēkā ir paredzēta tikšanās ar jubilaru.

Un lai šis sarikojums nekļūtu tikai par kārtējo sumināšanu, bet lai arī savilgtu mūsu sirdis, rosinātu prātus, spodrinātu domu, — aicinām visus interesētus vēlreiz pārlūkot Pētera Zeiles veikumu. Sniedzam īsu ieskatu tikai par dažām grāmatām, kuras ir pieejamas mūsu bibliotēkās.

«KRUSTI KRĪT»

1965. gadā izdotās grāmatas priekšvārda autors raksta: «Kaut arī gandrīz visiem personāžiem krājumā ir izdomāti vārdi, taču visi tēlojumi un apraksti savā pamatā ir dokumentāli. Tie radušies, jau kopš bērnības iepazīstot katoļu baznīcas un tās priesteru smago ietekmi uz Latgales ļaužu dzīvi un gūstot pārliecību, ka katoļu baznīcas vadītāji un valdītāji ir revoliucionāri allaž aktīvi cīnījušies pret revolucionāro kustību, zinātni un progresu».

«ZEM ZIEMEĻU ZVAIGZŅEM»

(1969)

Eseju un aprakstu grāmatinā lasītājs sameklēs daudzus interesantus faktus, gūs daļu no tiem priekšstatiem un pārdzīvojuma, ko dod saskare ar ziemeļu skarbo un vareno dabu, tās sīkstājiem, darbīgajiem un labsirdīgajiem cilvēkiem, ar Smūla, Andersena, Griģa, Ibsena, Nansena, Kivi dzimtajām vietām un viņu darbiem.

«DZĪVES PATIESĪBAI UN SKAISTUMAM»

(1967)

Raksti par estētikas jautājumiem. Cilvēka estētiskā attieksme pret īstenību, māksla kā šīs attieksmes augstākā specifiskākā forma, mākslas attīstības likumsakarības sabiedrībā, mākslas vērtēšanas pamatkritēriji — tās ir izvēlēto problēmu loģiski teorētiskais izsekojums un savstarpējais saistījums. Risinot šos jautājumus, īpaša uzmanība pievērsta daiļdarbu un daiļrades procesa likumību izpratnei.

Dogmatisms un domāšanas reglamentācija visvairāk kaitīga sabiedriskajam zinātnēm. Tāpēc nav nejaušība, ka tieši estētika prasa īpaši vispusīgu, jūtīgu, dialektisku pieeju dzīves un mākslas parādību izpētei. Šī zinātne ir arī literatūras un mākslas kritikas metodoloģiskais un teorētiskais pamats.

«ESTĒTISKA DOMA LATVIJĀ»

(1976)

Plašais pētījums dod lielu ieguldījumu latviešu kultūras vēstures izpratnē un izpētē. Vajadzību pēc šāda izdevuma izjutām jau sen.

Fundamentāliem zinātniskiem darbiem vienmēr ir tāla vēsturiska perspektīva. P. Zeiles grāmata ir plašākais un nozīmīgākais pētījums visā latviešu estētiskās domas vēsturē. Tas noslēdz un rezumē kādu noietu ceļu posmu garīgās kultūras attīstībā un tas ir vajadzīgs kā avots, pie kura vēlreiz un vēlreiz atgriezīsimies, lai pasmeitu

P. Zeilem ir daudz draugu starp republikas literātiem. Attēlā mēs redzam viņu kopā ar Latvijas PSR Tautas rakstnieku A. Griguli.

atziņu lāsi turpmākam darba cēlienam.

Šis darbs ir pieejams arī krievu lasītājam. To 1980. gadā laida klajā Maskavas izdevniecība «Iskusstvo».

«PERSONĪBA UN VERTĪBAS»

(1979)

Gan aksioloģijas — zinātnes par vērtībām — vēstures aprakstā un atziņu iztirzājumā un risinājumā, gan konkrētā literatūras analizē un rakstnieku portretējumā mūsu priekšā atklājas spilgta laikmeta aina un radošas aktivitātes pilna personība — gan paša autora, gan viņa filozofiskā varoņa.

Autors saka: «Māksla nesniedz instrukciju, kā dzīvot, taču veido personības apziņu attieksmi pret šodienu un rītdienu. Tāpēc mēs esam vitāli ieinteresēti, lai māksla un personība, savstarpēji bagātinoties, pilnīgotu mūsu dzīves veidu».

«HARMONISKAS PERSONĪBAS ATTĪSTĪBAI»

(1980)

Cetrās sarunas par estētisko audzināšanu — tādu apakšvirsrakstu P. Zeile dod savam kārtējam darbam, kurā risina aktuālus estētiskās audzināšanas jautājumus, apkopojot to pieredzi, kas gūta mūsu republikā un citur, pievēršas šīs jomas vajākamajiem posmiem un vistuvākajām nākotnē risināmām problēmām. Mēs vēl aizvien galvenokārt izliekam ar literatūru, kino un to, ko mums piedāvā televīzija. Vai apzināties to, ka mūsu rajonā reti notiek tēlotājas mākslas izstādes, labas mūzikas koncerti? Filozofs liek mums aizdomāties, ka šajā ziņā valdams liels teorētisks un praktisks darbs.

«SOCĪALISTISKAIS REĀLISMS»

(1981)

Šī grāmata nav domāta kā speciāls mācību līdzeklis, tā adresēta plašam lasītāju lokam. Autors risina aktuālas sociālistiskā reālisma problēmas, iepazīstina lasītāju ar daudzu teorētiku uzskatiem, kā arī aplūko plašu padomju dailliteratūras un mākslas darbu klāstu.

«SPEKA AVOTI. DRAUDZĪBAS SPOĢUĻI»

(1982)

Tās ir apceres par padomju tautu mākslas un kultūras sa-

karjiem. Šie procesi mūsu dzīves esībā ir cieši un nesaraujami saistīti. «Tie ir mūsu visbūtiskākās vērtības, mūsu spēka avoti, draudzības spoguļi, pamats mūsu vispārējam un kultūras progresam» — pilnīgi pamatoti apgalvo autors.

«VĒRTĪBU PASAULĒ»

(1983)

Cilvēka dzīvi veido daudzas puses un elementi, bet tie neatceļ neizbēgamo patiesību, ka katram no mums ir dota tikai viena dzīve. P. Zeile kopā ar savu lasītāju mēģina rast atbildi uz jautājumu: kā es dzīvoju un kādēļ es dzīvoju?

Šī ir pirmā latviešu autora grāmata par aksioloģiju — vērtību teoriju. Vērtīborientācijas jautājums pie mums tikpat kā nav risināts, bet jēdziens «aksioloģiskā audzināšana» līdz šim vispār nav lietots. Taču tie ir tuvi, savstarpēji saistīti, viens otru papildinoši jēdzieni. Grūti runāt par aksioloģiski mērķtiecīgi un vispusīgi audzinātu cilvēku, kas, teiksim, nozīmīgu sabiedrības dzīves vai ražošanas problēmu risināšanā ir savu uzdevumu augstumā, bet sadzīvē, attieksmē pret citiem cilvēkiem — nevērīgs, pat rupjš, emocionāli neattīstīts.

Domāju, ka par šiem jautājumiem ir jādodomā ne tikai pedagogiem, bet katram no mums.

«ATTĪSTĪTA SOCIALISMA SABIEDRĪBAS ESTĒTISKA KULTŪRA UN MĀKSLAS KULTŪRA»

(1984)

Starp darbā aplūkotajiem jautājumiem pieskarsimies tikai vienam, kas uztrauc tā autoru, proti, vēl līdz šim tikpat kā nav pētījumu, kas parādītu iedzīvotāju attieksmi pret kultūras pieminekļiem, dabas, ekoloģijas estētiskajiem aspektiem. Cilvēka kultūra vispār, arī viņa estētiskā kultūra atklājas attieksmē pret apkārtejo dabu, pret citiem cilvēkiem un pašam pret sevi.

Ne tikai Rīgas vai Maskavas izdevniecībām Pēteris Zeile uztic savu darbu pirmpublicējumus, bet arī mūsu laikraksts varēja atklāt kādas citas viņa daiļrades izpausmes. Pirms pusotra gada mēs jūs iepazīstinājām ar viņa eseju «Rainis un Jasmuļņa», vēlāk sniedzām arī dzeju.

V. ROMANOVSKIS

Mums gan tādas pārliecības nav. Bet tas nozīmē, ka atkal nāksies visu pārrēķināt un «pārbūvēt»... Kā tas bijis jau ne reizi vien. Piemēram, pagājušā gada martā republikas Ministru Padome un Valsts plāna komiteja pieņēma tipveida nolikumu, kurā bija noteikti normatīvi atskaitījumiem no peļņas, bet jau decembrī to atcēla.

A. Kozlovskis. Mani, rūpniecas direktoru, galdniecības izstrādājumu iecirkņa strādnieki nesen «piespieda pie sienas»: «Dodiet mums darba algas normatīvu, rēķinot uz preču produkcijas vienu rubli, un tad, lūdzu, slēdziet saimnieciskā aprēķina līgumu». Ko man bija atbildēt cilvēkiem? To, ka tāda normatīva nav? Bet — ja arī būtu, tad pēc mēneša, pēc diviem tas var izmainīties. Labi vēl, ja uz augšu. Bet — ja uz leju? Strādnieki mani vienkārši nesaprātis. Ne kā rūpniecas direktoru, ne kā darba kolektīva padomes priekšsēdētāju.

Fakts paliek fakts: republikāniskā apvienība «Laukceļnieks» mums nav darījusi zināmus precīzus normatīvus veselai virknei rādītāju.

Neredzu jauninājumu tādā svarīgā lietā kā materiāli tehniskā apgāde. Nereti gadās, ka jāiziet nezin cik instances, lai rastos reāla iespēja saņemt visparastākās rezerves daļas. Ļoti grūtos, lai valsts pasūtījums mums dotu tiesības griezties tieši rūpnīcās — izgatavotājās. Tādējādi tiktu novērsta bezmērķīga algāšana pa riņķi. Uzņēmība atlaban tiek atbalstīta. Taču, kamēr ir starpnieks — apvienības «Laukceļnieks» komplektēšanas trests — savu iniciatīvu likt lietā neespejami.

Kā saprast rīcību, kad apgādes organizācijas mūs burtiski «izģērbj», uzspiežot kopā ar vajadzīgo arī neesošu preci? Cits piemērs. Apmaksājūši pakalpojumu trestam, mēs bez peļņas atstājam gandrīz simts māju ražošanu.

Sarežģījumu ir daudz. Taču es negribu, lai mani uzskatītu par pesimistu. Tomēr no pirmā stāva septītajā bez kāpņu palīdzības nevar nokļūt. Lūk, arī mums pakāpienu pa pakāpienu jāvirzās uz izraudzīto mērķi, lai to sasniegtu.

V. Petrovs. Apkoposim mūsu pirmās sēdes rezultātus. Laikraksta redakcija, izmantojot savas tiesības, pirmām kārtām lūgs augstākstāvošās ministrijas un ierosinātus izskaidrot valsts pasūtījumu veidošanas mehānismu «vairākiem Līvānu uzņēmumiem. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai ierosināsim atbildēt uz jautājumiem, kuri attiecas uz maksas pakalpojumiem Līvānu uzņēmumiem. Kā valsts pasūtījums tiks nodrošināts ar materiāliem, kam konkrēti rajonā nepieciešami pakalpojumi, kurus uzdots izpildīt uzņēmumiem? Gaidīsim arī atbildi no republikāniskās apvienības «Laukceļnieks». Ar ko izskaidrojams fakts, ka apvienībai pakļautajos uzņēmumos nav ilglaicīgo ekonomisko normatīvu? Un galvenais: kādā šī jautājumā būs pilnīga skaidrība?

LIETISKO TIKŠANOS KLUBA DALĪBNIEKU UN LASĪTĀJU IEVĒRĪBAI

Mūsu kluba nākama sēde, kura notiks februārī, būs veltīta uzņēmumu darba kolektīvu padomju darbības problēmām. Redakcija uz tikšanos plāno uzatcināt kompetentus cilvēkus, dažādu dienestu pārstāvjus, juristus. Saprātams, ka iepriekš jānosaka apspriežamo problēmu loks. Būsim pateicīgi, ja savus priekšlikumus un domas par visiem aspektiem, kuri attiecas uz darba kolektīvu padomju darbību, izteiksiet mums rakstiski (vēstulē redakcijai) vai arī pa tālruni 21985

Lietiško tikšanos kluba sēdi atspoguļoja I. KOROLOVA
J. SILICKA foto

● Atpūtas brīdim

Mihails Bojarskis un viņa pielūdžēji

Cienījamā redakcijā Labi pazīstamais teātra un kino aktieris Mihails Bojarskis nesēn viesojās mūsu republikā un koncertēja Rēzeknē un Daugavpilī. Uz šiem koncertiem ieradās arī ne mazums skatītāju no Krāslavas, Preiļu un citiem Latvijas rajoniem. Tikšanās bija interesantas un atstāja spilgtu iespaidu. Tādēļ lūdzu laikraksta «Leņina Karogs» lappusēs pastāstīt par Mihailu Bojarski un viņa koncertiem, kurus aktieris nesēn sniedza mūsu zonā.

I. STUPĀNS, Preiļos

Patiešām, daudziem mūsu rajona iedzīvotājiem atmiņā ilgi paliks nesēnā tikšanās ar KPFSR Nopelniem bagāto skatuves mākslinieku Mihailu Bojarski. Viena no otrās zālē skanēja viņa traksmainās, aizrautīgi dziedātās dziesmas. Uz jautājumiem aktieris atbildēja jautri un nepiespiesti... Koncertu starplaikā šīs publikācijas autors laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas uzdevumā tikās ar aktieri Mihailu Bojarski.

...Grimētavā aktieris ienāca noguris un satraukts. Sadabūjis kabatlakatu, noslaucīja no pieres sviedru lāsītes. Tomēr acīs — šķelmīgs smaids. Sajā mirklī grimētavā ielauzās vairākas Bojarska pielūdžējas — lūdza aktieri atstāt grāmatas un uz atklātnītēm savu autogrāfu. Viena no meitenēm uzlika uz galda M. Bulgakova grāmatu «Meistars un Margarita».

— Bet man, lūdzu, ierakstiet: «Par atmiņu Tapa!».

— Labi, ierakstīsim... Kad meitenes bija prom, uzdevu M. Bojarskim vairākus jautājumus.

— Kā jūs kļūvat par aktieri? Kas pamudināja jūs izvēlēties tieši šo dzīves ceļu?

— Par to, ka es kļuvu teātra un kino aktieris, jāpateicas manai ģimenei. Kļūt par aktieri biju iecerējis jau skolas gados, jo šajā profesijā strādāja mans brālītis un tēvs. Un no sava noma neatteicos, kaut gan labi zināju, ar kādām grūtībām nāksies saskarties. Mans priekšstats par aktiera profesiju jau toreiz nebija romantisks. Pēc teātra skolas beigšanas strādāju Leningradas padomes teātrī, tagad darbojos mākslas meistarū savienībā.

— Jums ir bijis daudz kinolomu, un vairumā no tām jūs esat atveidojis romantiskus varoņus. Vai varat pielīdzināt savu

individualitāti musketiera, brunnieka, laupītāja vai slaista ampluā?

— Dzīvē esmu citāds — manī grūti atrast īpašības, kas raksturīgas šo filmu varoņiem. Viss, ko jūs redzat uz ekrāna, ir mana profesionālā darba sekas. Tādu, kāds es patiesi esmu, mani pazīst tikai tuvinieki un draugi. Bet vispār man patīk romantika, romantisku varoņu lomas, tāpēc arī esmu piedalījies filmās, kas uzņemtas pēc Lope de Vegas un Aleksandra Dimā darbu motīviem. Pašlaik iestudējam Gija de Mopasāna romāna «Mīlulis» skatuvisko variantu. Sajā uzvedumā es atveidošu Diruā tēlu.

— Jūs esat kļuvis ļoti populārs arī kā dziesmu izpildītājs. Kā jums izdodas būt reizē gan aktierim, gan dziedātājam? Vai neesat jutis vēlēšanos ziedot sevi tikai vienai no šīm divām mūzām?

— Aktiera darbā mūzika vienmēr ieņem nozīmīgu vietu. Personīgi man tā palīdz labāk izprast tēlu, varoņa raksturu. Esmu nodibinājis ciešu sadarbību ar komponistiem Aleksandru Gladkovu un Maksimu Dunajevski. Vienmēr, kad mēģinu iedzīvoties tā vai cita varoņa tēlā, man ir bijis viegli dziedāt viņa vietā dziesmu, kura pauzī viņa varoņa iekšējo būtību. Daudz grūtāk ir atveidot visu lomu. Tomēr nevēlos veltīt savu dzīvi tikai mūzikai, jo aktiera profesiju vērtēju pārāk augstu. Taču pilnībā neatsakos arī no muzikālās darbības — studijās gatavoju pat tīri muzikālus priekšnesumus. Pašlaik firmas «Melodija» Leningradas skaņu plašu ieraksta studijā pabeidz noformēt skaņuplati «Viss it kā tā nekā», kurā ierakstītas Viktora Reznikova dziesmas manā un Larisas Dolinas izpildījumā. Kad šī plate nāks klajā, vēl nezinu. Arī sa-

vam dēlam mācu milēt un izprast mūziku.

— Kā jums patika tikšanās ar mūsu zonas jauniešiem? Vai jums uzdeva daudz jautājumu un kādi tie bija?

— Tikšanās bija ļoti sirsnīgas. Latgalē kādreiz ir uzstājies mans tēvs, arī vecākais brālītis. Kā redzat, esmu šīs tradīcijas turpinātājs. Protams, jūsu auditorija salīdzinājumā ar citām ir atšķirīga. Pavisam man nācās atbildēt uz aptuveni tūkstoš visdažādākā rakstura jautājumiem. Centos atbildēt uz visiem. Vispār mēģināju izturēties nevis kā populārs aktieris, kurš jau guvis slavu un panākumus, bet gan kā cilvēks, kura radošās iespējas vēl ir nezināmas. Seit, uz jūsu skatuvēm, centos izpelnīties šīs labās atsauksmes it kā no jauna. Tāpēc pat domās nepieļāvu iespēju izmantot fonogrammu. Nebija tāda koncerta, kurā divreiz būtu atkārtojis vienu un to pašu dziesmu repertuāru. Daudzas dziesmas izpildīju pēc tikšanās dalībnieku vēlēšanās.

— Vai jums ir vēlēšanās vēlreiz pabūt mūsu pusē?

— Esmu jau dzirdējis, ka jūsu zonā bieži viesojas teātra un kino aktieri, muzikālie kolektīvi. Domāju, ka līdz ar jaunu organizāciju, brīvā laika pavadīšanas un kultūras veicināšanas biedrību rašanos šādas tikšanās notiks aizvien biežāk. Arī es gribētu atbraukt šurp vēlreiz, tikai — jau ar citu programmu. Piemēram, vai nu ar saviem kolēģiem aktieriem, vai arī ar dēlu. Bet varbūt ar jaunas filmas pirmizrādi. Uzskatu, ka tas ir reāli.

— Paldies. Visu skatītāju, klausītāju un jūsu mākslas cienītāju vārdā atļaujiet jums novēlēt veiksmi un panākumus arī turpmāk.

— Arī jums vēlu to pašu. Jo mūsos visos dziļi slēpjas vēlēšanās būt brunniekam. Tātad — veiksmi un prieku jums, mani draugi! Uz tikšanos!

Intervēja S. KUZNECOVS

ATTELĀ: M. Bojarskis.

G. DIMITRIJEVA foto

Redaktors V. PETROVS

«EZERZEME»

23. janvārī — «Papildzīmēšana», «Leņfilm». sāk. plkst. 14. 16. 18 un 20. 24. janvārī — «Mīlestības aritmētika», Sverdlovskas st. sāk. plkst. 16. 18 un 20. 25. janvārī — «Uzāna», VDR. sāk. plkst. 17. 19 un 21. 26. un 27. janvārī — «Izpaust nedrīkst», «Mosfilm». sāk. plkst. 17. 19 un 21. 28. un 29.

janvārī — «Nākotnes amazones», Polija. sāk. plkst. 17. 19 un 21.

«ATPŪTA»

23. janvārī — «Zorro», 1. un 2. sērija. Itālija — Francija. sāk. plkst. 14. 16.30 un 19. 24. janvārī — «Konvojs», ASV. sāk. plkst. 16. 18 un 20. 25. janvārī — «Dubultslazds», 1. un 2. sērija. Rīgas st. sāk. plkst. 17.30 un 20. 26. un 27. janvārī — «Papildzīmēšana», «Leņfilm». sāk. plkst. 17. 19 un 21. 28. janvārī — «Mīlestības aritmētika», Sverdlovskas st. sāk. plkst. 17. 19 un 21. 29. janvārī — «Izpaust nedrīkst», «Mosfilm». sāk. plkst. 17. 19 un 21.

Vien paliks mīlestība tava
Kā sāpju un kā saules mērs.
(O. Rikmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Albertam Livdānam sakarā ar BRĀLA nāvi.

Ārdavas astongadīgās skolas kolektīvs

Nokrīt lapa, izdeg svece,
Apklust tēva valodiņa.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Terēzai Ondzulei, TĒVU smiltāja izvadot.

Darba biedri

Savij ap mani rokas un neatvij tās,
Un tālāk mani sargās tavš glāsts,
Savij ap mani skalus un neatvij tos,
Ar tevi tālāk es lūkošos,
Lai pavarda liesma liesmu vij,
Savij ap mani gadus un neatvij.
(V. Lūdēns)

Sveicam INĀRU BOJĀRI un VALĒRIJU DRUGOVEIKO kāzu dienā!
PADOMJU SAIMNIECĪBAS «RUDZĀTI» ADMINISTRĀCIJA UN ARODKOMITEJA

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā šādas ceļazīmes:

AR VILCIENU (grupām)

Leningrada — no 11. līdz 16., no 20. līdz 22. februārim, no 26. februāra līdz 1. martam, no 4. līdz 6., no 6. līdz 12., no 28. līdz 30. martam.

Maskava — no 6. līdz 11., no 8. līdz 12., no 14. līdz 19. aprīlim.

Kijeva — no 11. līdz 16. februārim, no 10. līdz 15., no 17. līdz 22. martam, no 31. marta līdz 5. aprīlim, no 21. līdz 26. aprīlim.

Lvova — no 10. līdz 15. martam, no 28. aprīļa līdz 3. maijam.

Vladimira — Suzdaļa — Gushrustajņija — Bogojubova — no 21. līdz 27. februārim.

Aleksandrova — Zagorska — Pereslavļa — Masaka — no 10. līdz 15. martam, no 7. līdz 12. maijam.

Jaroslavļa — Kostroma — Rostova — no 18. līdz 23. martam.

AR VILCIENU (individuālās)

Feodosija (dzīvošana individuālajā sektorā) — no 5. līdz 19. maijam, no 9. līdz 23. septembrim, no 30. septembra līdz 14. oktobrim.

Sevastopole (dzīvošana individuālajā sektorā) — no 2. līdz 16. augustam, no 14. līdz 28. septembrim.

Kobleva (atpūtas bāze «Koloss» atrodas 60 kilometru attālumā no Odesas un 80 kilometru attālumā no Nikolajevas) — no 31. maija līdz 14. jūnijam.

Rostova pie Donas — Volgograda (5 dienas Rostovā — ekskursijas uz Azovu, Taganrogu, Novočerkasku un 5 dienu ilgs brauciens ar kuģi uz Volgogradu un atpakaļ) — no 5. līdz 17. jūlijam.

Leningrada — no 18. līdz 29. jūlijam, no 24. jūlija līdz 4. augustam.

AR LIDMAŠINU (grupām)

Baku — no 29. janvāra līdz 2. februārim (ceļazīmes cena — 5970 rubļi).

Gori — Tbilisi — Mcheta — Boržomi — Uplisicīhe — no 28. janvāra līdz 1. februārim, no 11. līdz 15. februārim, no 10. līdz 14. martam (cena — 6000 rubļi).

Odesa — no 29. februāra līdz 4. martam (cena — 4260 rubļi).

Sevastopole — no 1. līdz 5. februārim (cena — 4590 rubļi).

Taškenta — Urganča — Samarkanda — Buhāra — no 20. līdz 25. februārim (cena — 8520 rubļi).

Sevans — Erevāna — Garni — Geharda — Cahkadzora — no 5. līdz 10. martam (cena — 6450 rubļi).

Leņinakana — Erevāna — Sevans — Sardarapada — no 7. līdz 11. martam (cena — 6150 rubļi).

Soči — no 17. līdz 22. martam (cena — 5430 rubļi).

AR LIDMAŠINU (individuālās)

Suargoma (slēpotāju maršruts) — no 11. līdz 21. martam (cena — 242 rubļi).

Soči (dzīvošana individuālajā sektorā) — no 15. līdz 25. jūnijam, no 1. līdz 11. oktobrim (cena — 238 rubļi).

Mukačeva (dzīvošana viesnīcā, 5 dienas) — Ustčornaja (dzīvošana tūristu bāzē, 5 dienas) — Jasiņa (dzīvošana individuālajā sektorā, 5 dienas) — no 21. jūnija līdz 5. jūlijam, no 31. jūlija līdz 14. augustam (cena — 263 rubļi).

Sevans (dzīvošana viesnīcā) — no 15. līdz 30. augustam (cena — 311 rubļi).

Taganroga (Azovas jūra, dzīvošana viesnīcā) — no 21. augusta līdz 4. septembrim.

Ceļojums ar kuģi pa Jeņiseju līdz Karauņija zemesragam — no 3. līdz 22. jūlijam.

Vidusāzija (ceļojums ar tūristu vilcienu pa maršrutu: Almaata — Taškenta — Buhāra — Samarkanda — Dušanbe — Ašhabada) — no 15. līdz 31. oktobrim (cena — 374 rubļi).

Kišineva (dzīvošana 35 kilometru attālumā no pilsētas uz kuģa «Matros Vakuleņčuk» kajītēs pa 4 — 6 cilvēkiem).

Balakova (pie Volgas, dzīvošana komfortablā viesnīcā) — no 15. līdz 30. augustam (cena — 251 rubļi).

Barnaula (dzīvošana tūristu bāzē) — no 16. līdz 21. augustam (cena — 326 rubļi).

MARSRUTI ĢIMENĒM

Novaja Kahovka — no 1. līdz 16. jūlijam (cena — 243 rubļi vienam pieaugušajam, 213 rubļi vienam bērnam vecumā no 5 līdz 12 gadiem).

Primorska — no 15. līdz 29. maijam, no 14. līdz 28. augustam (cena — 209 rubļi vienam pieaugušajam, 178 rubļi vienam bērnam vecumā no 7 līdz 12 gadiem).

AR AUTOBUSU (grupām)

Minska — Hatīna — no 6. līdz 8., no 27. līdz 29. februārim (30 cilvēkiem, ceļazīmes cena — 1590 rubļi).

Bresta — no 5. līdz 8. februārim (30 cilvēkiem, cena — 2010 rubļi).

Smolenska — no 19. līdz 21. februārim (30 cilvēkiem, cena 1500 rubļi).

Zitomira — Vinņica — no 17. līdz 22. martam (30 cilvēkiem, cena — 3300 rubļi).

Kaļiņgrada — Kursu kāpas — no 11. līdz 14. martam (30 cilvēkiem, cena — 2070 rubļi).

Leningrada — no 9. līdz 12. martam, no 21. līdz 24. martam (30 cilvēkiem, cena — 1870 rubļi).

Kauna — Traķi — Viļņa — no 14. līdz 15. februārim, no 13. līdz 14. martam (30 cilvēkiem, cena — 880 rubļi).

Vitebska — Polocka — no 14. līdz 15. februārim, no 20. līdz 21. martam (30 cilvēkiem, cena — 1030 rubļi).

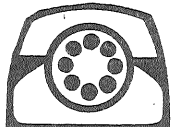
Puškina Kalni — no 7. līdz 8. februārim, no 6. līdz 7. martam, no 13. līdz 14. martam (30 cilvēkiem, cena — 1000 rubļi).

Piedāvājam vienas dienas izbraukumus uz Rīgu, Siguldu, Viļņu, Kaunu, Traķiem, Panevēžu, Rundāli, kā arī veselību nostiprinošus izbraukumus.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25, tālrunī — 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu) un 26503 (ceļojumiem ar vilcienu).

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļa — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļa — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļa — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 904 eks. (latv. val. 9 928 eks., krievu val. 3 976 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Vēl- izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 116.